KORSAN GEMİSİNİN SIRRI -1-

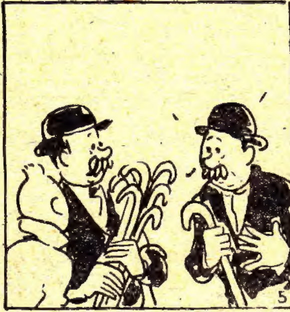

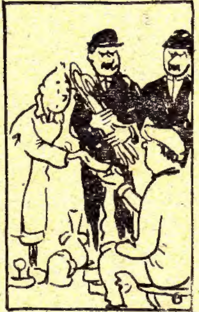

Tintin'in bir gün bitpazarına yolu düşmüştü. Orada, yankesicilerin peşinde dolaşan sivil polis Kapon'la Sapon'u gördü.

İki ahbap pek meraklı oldukları bir baston koleksiyonu bulmuşlardı.
Uzun pazarlıktan sonra satıcıyı, ilk istediği fiatın yarısına razı ettiler.

Sapon parayı vermek için cüzdanına davrandı ve... yerinde bulamadı.
Kapon, arkadaşının savrukluğu ile alay etti. Parayı vermeğe hazırlandı. Ama onun cüzdanının yerinde de yeller esiyordu!..
İş Tintin'e düştü. Mırıldanmaya başlıyan satıcıya baston parasını verdi.

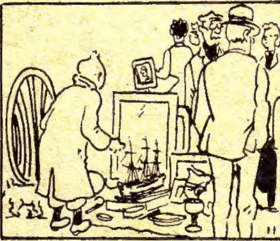

Sapon'la Kapon Tintin'in parasını hemen ertesi gün getireceklerini söylediler. İkisi üzgün, dalgın bir halde yola devam ettiler.
Öyle dalgın yürüyorlardı ki, Kapon, bastonun ucuna birisinin valizinin takıldığının farkında bile olmadı.
Valiz sahibi, «Hırsız var!..» diye bağırınca bitpazarındakiler birbirlerine girdi.

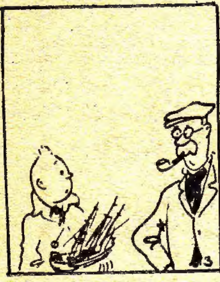
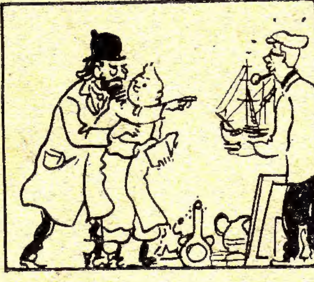

Yakalanan Kapon'la Sapon, sivil polis olduklarını anlatmağa çalıştılarsa da pazar bekçisi onları karakola sürükledi.
Eski dükkânlarını gezmeğe devam eden Tintin, birinde güzel küçük bir gemi modeli gördü.
O kadar beğendi ki, hemen almağa karar verdi. Bunu pek sevdiği Kaptan Haddok'a hediye edecekti.

— Devam edecek —

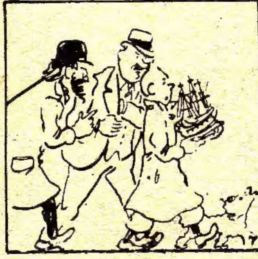
KORSAN GEMİSİNİN SIRRI -2-

Yaşlı bir adam olan satıcı 350 Kş. istedi. Tintin pazarlık etmeden parayı verdi.

Satıcı, küçük gemiyi Tintin'e uzatırken uzun saçlı, sivri sakallı bir adam sokuldu. O da küçük gemiye talip çıktı.

Geminin Tintin'e satıldığını öğrenince, Tintin'e satıcıya ödediği paranın iki mislini vereceğini söyledi.

Tintin'i kandırmağa çalışırken iri yarı bir adam önlerine çıktı. Gemi modelini hâlâ elinde tutan satıcıya, «Bunu satın alacağım; ne istersin?» dedi.

Satıcı cevap olarak gemiyi Tintin'e uzattı. İki yeni müşteri Tintin'in peşine düştüler.

Arttıra arttıra sakallı adam 25, şişko 60 lira vereceklerini söylüyor, gemiyi çocuğun elinden almağa uğraşıyorlardı.

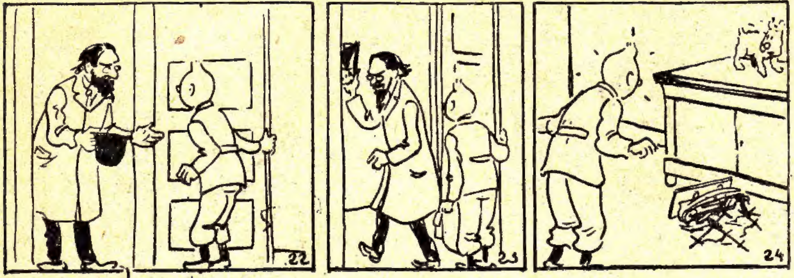
Nihayet Tintin, geminin hediye olduğunu, onu rahat bırakmalarını söyledi. Adamlar kösköş uzaklaştıktan sonra Tintin'e merak oldu: Acaba bu oyuncak geminin nesi vardı? Niçin bu adamlar ona ille sahip olmak istemişlerdi?

Eve getirip masanın üstüne koydu «Gerçekten güzel şey. Haddok amca bu hediyeye pek sevinecek!..»

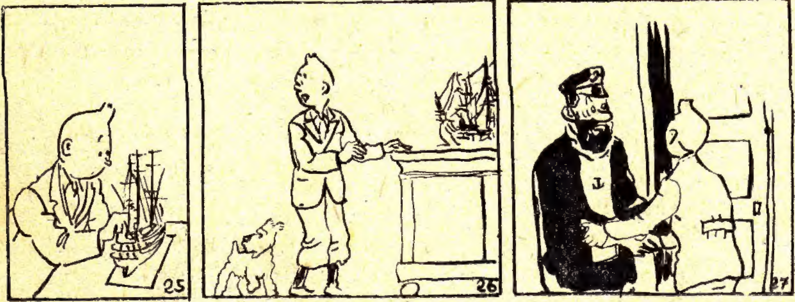
Birdenbire kapının zili çaldı. Tintin «Hah, mutlaka Haddok amcadır!..» diyerek kapıya koştu.

— Devam edecek —

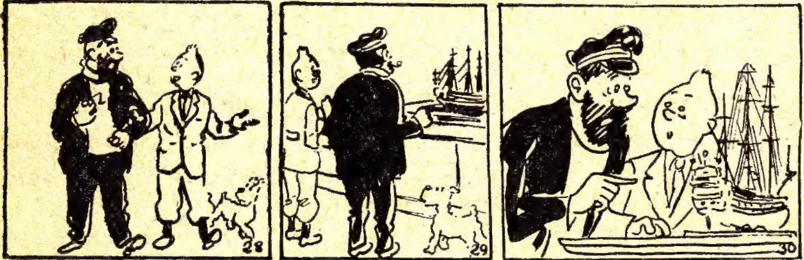
KORSAN GEMİSİNİN SIRRI -3-

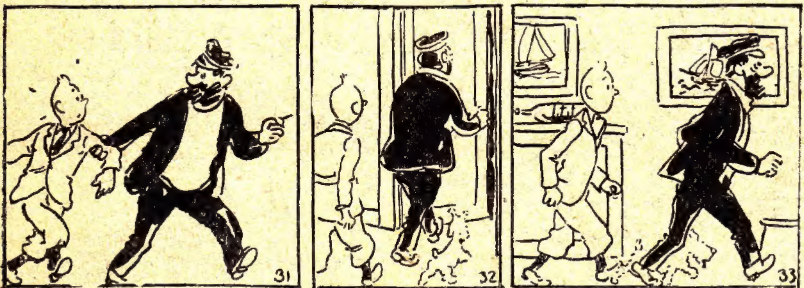
Karşısında deminki kara sakallı adam vardı. Gemi modelleri koleksiyoncusu olduğunu söyledi. İstediği parayı vereceğini ilâve etti. Fakat Tintin kararından dönmedi.
Adam çıkarken «Fikrinizden cayarsanız bana haber verin» diyerek kartvizitini uzattı.
Tintin bu beklenmeyen ziyaretçiyi uğurlayıp odaya dönünce ufak gemiyi yerde buldu. Masaya atlıyan Milü düşürmüştü.

Bereket versin model gemiye fazla bir şey olmamıştı.
İkinci defa çalınan kapıya koşan Tintin, «Artık bu defa mutlaka Haddok amcadır!» dedi.
Yanılmamıştı. Çocuk ona soluk aldırmadan odasına sürükledi.

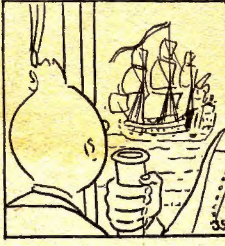
«Size bir sürprizim var amca.»
Tintin'le Milû, Kaptan Haddok'un gemiye hayran hayran bakışını zevkle seyrediyorlardı.
Birdenbire Kaptan Haddok, «Aa... Hayıdır inşaallah!.. diye bağırdı. Nerden aldın bunu Tintin?» -»Bitpazarından.»

— Olur şey değil. Amma tuhaf tesadüf!.. Çabuk bize gidelim.
Soluk soluğa üçü birden kaptanın evine geldiler.
«Sana bir şey göstereyin de sen de şaş!»

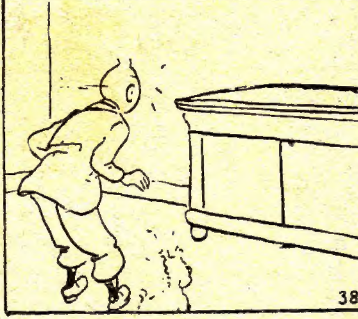
— Devam edecek —

KORSAN GEMİSİNİN SIRRI -4-

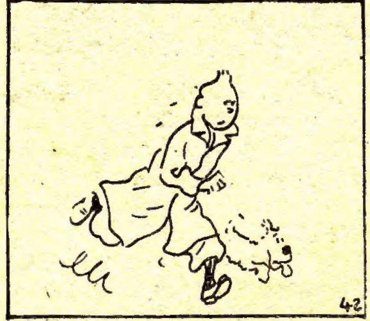

«Bu sen misin Haddok amca?» — «Hayır. 14 üncü Lüi zamanında yaşamış atalarımdan biri, şövalye Haddok.»

Gerçekten tablodaki gemi, Tintin dekinin eşiydi. Tintin, dikkatle bakarak, geminin burnundaki «GERGEDAN» yazısını okudu.

İkisi; acaba küçük modelinde ismi var mı? diye meraka düştüler. Tintin gemiciği almak için eve koştu. Fakat içeriye girip masanın üstünü boş bulunca şaşkınlıktan dona kaldı. Cevabını sabırsızlıkla bekleyen Kaptan Haddok ona telefon etti. Geminin çalındığını duyunca şaşırdı.

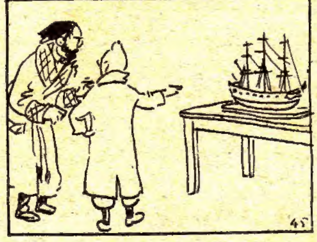

Tintin, kaptanın «kimden şüpheleniyorsun?» sorusuna önce, «kimseden şüphem yok», demek isterken gözlerine masanın üstündeki kartvizit ilişti. Kaptan Haddok'a, bir daha telefon edeceğini söyledi.

«Ondan başka kimse olamaz!» Doğruca, kartvizin sahibi İvan Sakharo'ya gitmeğe karar verdi. «Dur, ben sana gösteririm Bay Sakharo!..»

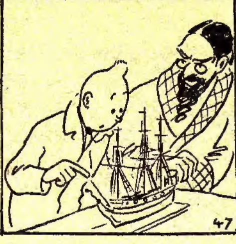

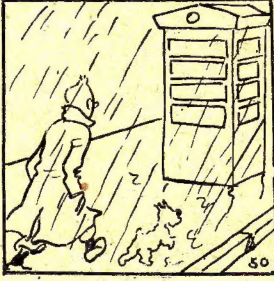
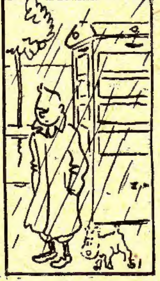
Küçük efendisinin peşini bırakmıyan Milu «Başımıza yeni bir iş geldi galiba...» diye düşünüyordu. Tintin Sakharo'nun kapısını çaldı.
Kapıyı açan Bay Sakharo, Tintin'i görünce pek sevindi. «Gelmenizi bekliyordum zaten!»
Sakharo'nun odasında, masanın üzerinde küçük geminin modelini gören Tintin köpürdü, bağırmağa başladı.

— Devam edecek —

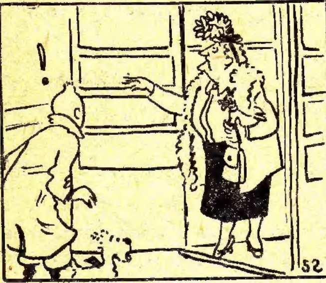
KORSAN GEMİSİNİN SIRRI

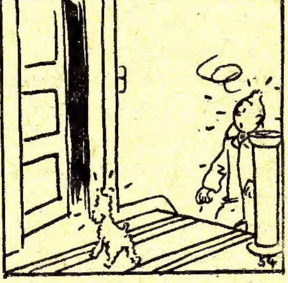

Fakat adam «yanılıyorsunuz yavrum; bu modeli on yıl önce almıştım ben;» dedi. Tintin inanmıyordu. Fakat aklına bir şey geldi: «Bendeki gemi demin yere düştü; orta direği eğrildi. Düzelttim ama yeri bellidir. Sizinkine bakalım...» «Bir şey yok... Affedersiniz Bay Sakharo.» -«Ziyanı yok. Ben de seninkini ikisi eş olsun diye alacaktım.

Tintin özürler diliyerek Sakharo'nun evinden çıktı. Sakharo; gemiyi bulursa, kendisine satmasını söyledi. Tintin şaşırmıştı. Ayrıca, Sakharo'nun maketinde de kaptanın tablosundaki gibi, «Gergedan» yazısının bulunması dikkatini çekmişti. Kaptan Haddok'a bunları bildirmeliydi. Yağmurun altında, telefon kabinesinin boşalmasını uzun uzun bekledi.

Ümidini kesip gitmeğe hazırlanırken kabinenin kapısı açıldı. «Eh, yağmur dindi. Gidebiliriz Pupi!..»
Tintin Kaptan Haddok'u bulamadı. Eve giderken gemisini kimin çalabileceğini düşünüyordu. Aklına bitpazarında gemiye çıkan ikinci müşteri geldi. «Bu şişko olmalı!..»

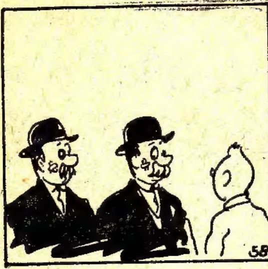

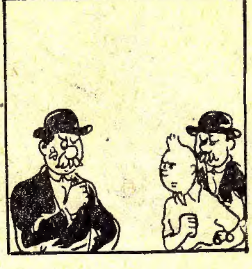
Tintin eve gelip kapıyı aralık bulunca ne yapacağını şaşırdı.
Hele kütüphanesinin altüst edildiğini görmesi onu büsbütün üzdü.
Masanın çekmecelerini açtı. «Bakalım bu defa aradıkları neymiş?»
İşin tuhafı, her yer karıştırılmış, fakat hiç bir şey çalınmamıştı!

— Devam edecek —

KORSAN GEMİSİNİN SIRRI -6-

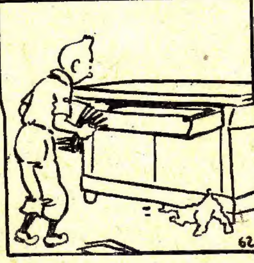

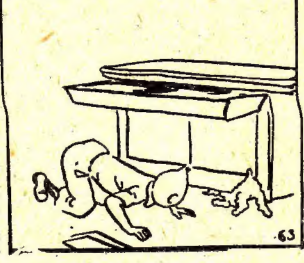
Ertesi sabah Sapon'la Kapon Tintin'e geldiler. Yara bere içindeki yüzlerine bakan Tintin bir gün önce bitpazarında geçen vaka için onlara «geçmiş olsun» dedi. Ama ikisi de bu vakayı hatırlamaktan hiç memnun olmamıştı. Sözü kısa kesmek istediler.

Tintin'in parasını vereceklerdi. Sapon elini iç cebine soktu ve daha o sabah aldığı cüzdanın çalındığının farkına vardı.

Sapon'la Kapon; merdivenden çıkarken siyah saçlı, kısa bıyıklı bir adamın her ikisine de çarptığını hatırladılar.

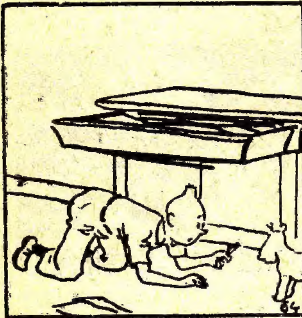

— Zavallı Kaponla Sapon! Onlar bile yankesicilerle ve hırsızlarla başa çıkamıyorlar.

Milu!.. Ne yapıyorsun orada? Çık masanın altından..

Aa... Bir cigara. Acaba kim bırakmış bunu?

Cıgara değilmiş, dürülü bir kâğıt parçasıymış.

Yeni bir sır karşısındayız. Okuyalım şunu. Yine bir şey mi var?...

Hiçbirşey anlamadım. Bilmece gibi bir yazı, bir sürü rakam...

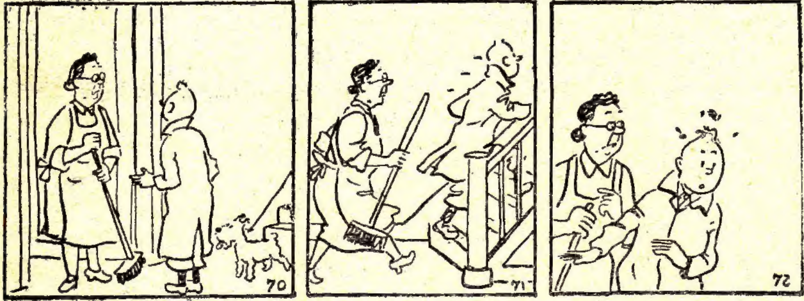
KORSAN GEMİSİNİN SIRRI -7-

Hadi Milu, kaptan amcaya gidelım. Bu kâğıt mutlaka büyük bir sırrın anahtarıdır.

Bukadar çaldığım halde zili duymaması şaşılacak şey doğrusu. Yoksa erkenden sokağa mı çıkmış?

Anladım! Bu kâğıt geminin kırılan direğinin etrafında sarılıymış. Direk düşünce o da masanın altına yuvarlanmış. Gemi hırsızının bu kâğıttan haberi vardı. herhalde. Makedi çaldıktan sonra kâğıdı bulamayınca buraya gelmiş odamı altüst etmiş.

Kapıcı kadın Kaptan Haddokun o sabah evden çıkmadığını söyledi. Tintin, yaşlı adamın hastalanmasından korkuyordu.

Senelerden beri apartmanlarında oturan Kaptan Haddok'a ne olduğunu merak eden kapıcı kadın da Tin-tin'le beraber yukarı çıktı.

Zili çalıp kapıyı vurdukları halde gelen olmadı. Bununla beraber, Tintin içerde birtakım gürültüler işitti.

İhtiyar kapıcı kadın olanca kuvvetiyle kapıyı yumrukluyor, Tintin de,

— Açın Kaptan amca, Benim, Tintin... diye bağırıyordu.

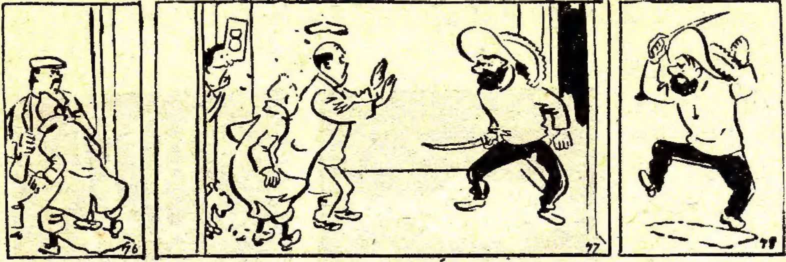

İçerden birdenbire Haddok'un gürlediği duyuldu: «Yaklaşmayın! Hepinizi yakarım!..» Kaptanın çıldırdığını sanan kapıcı kapıyı açtırmak için çilingir çağırmağa koştu.

Çilingirin uğraşması da boşa gitti. Çünkü kapı içerden kilitliydi.

— Devam edecek —

KORSAN GEMİSİNİN SIRRI -8-

Kapıyı kırmaktan başka çare bulamadılar. Tintin'le çilingir, «Bir, iki, üç!..» diyerek kapıya yüklendiler. Karşılaştıkları zaman onları öyle ürküttü ki...

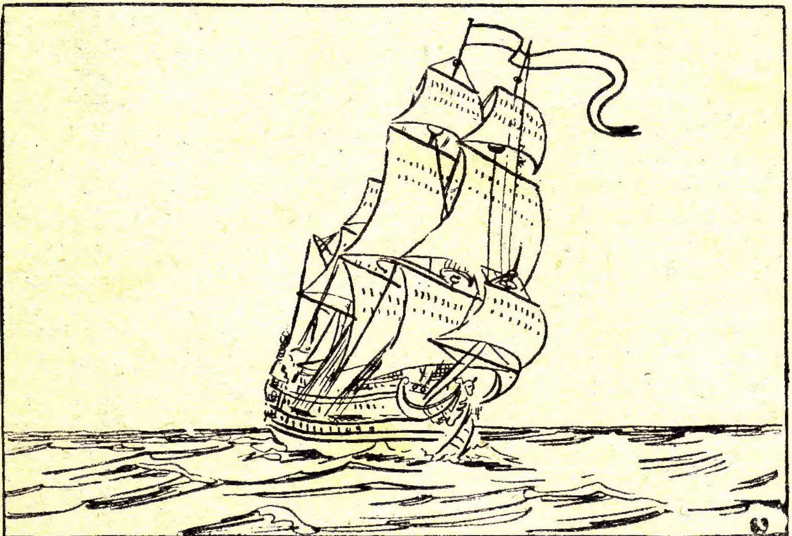
Kaptan Haddok acayip kılığiyle bağırıp çağırıyor, düşmanla savaşıyormuş gibi kılıcını sallıyordu.

Çilingirle kapıcı kadın kaçtığı halde Tintin korkmadı. Kaptan Haddok'a, «Oyun mu oynuyorsun Haddok amca?» diye sordu.

Kaptan cevap yerine onu şövalyenin portresinin yanına götürdü. Tintin, kaptanın o kıyafette şövalyeye ne kadar benzediğinin farkına vardı.

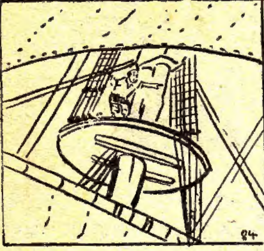
— Üstümdeki elbiseyi dün gece bu sandıktan çıkardım. Atalarımdan bir şövalyeye aitmiş.

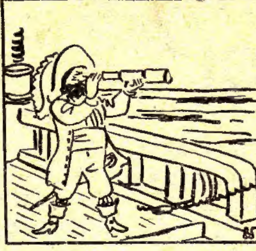

Sandığın dibinde onun hatıra defterini de buldum. Bütün gece okudum. Otur, sana da anlatayım. Heyecanlanmama sen de hak vereceksin.

«1698 yılındaydı. (Gergedan) açık denizde ilerliyordu. Geminin kaptanı Fransuva Haddok'du.

— Devam edecek —

Dürbünüyle bakan kaptan gelenin dost bir gemi olmadığını anladı.

Yanılmamıştı. Az sonra geminin serenine korsan bayrağı çekildi.

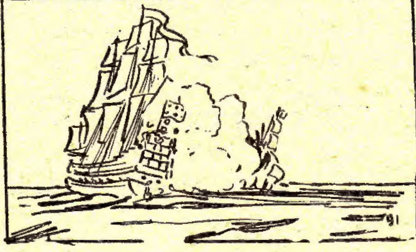
Fransuva Haddok, gemi mürettebatına her ihtimale karşı savaşa hazır almalarını emretti.

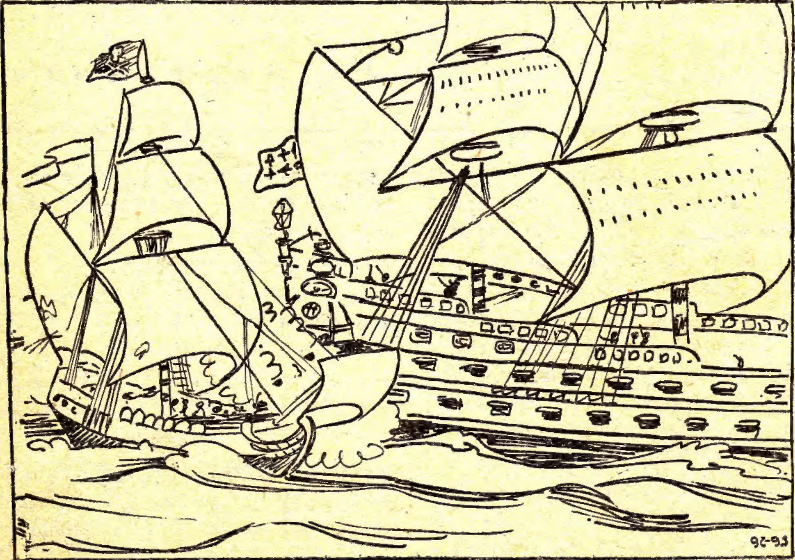
Öteyandan Gergedan bütün yelkenlerini fora ederek korkunç deniz eşkiyalarından kaçmağa çalıştı.

Fakat daha hafif ve daha süratli olan korsan gemisi nasıl olsa Gergedan'a ulaşacaktı. Bunun için kaptan savaşı kabul etmeğe karar verdi.

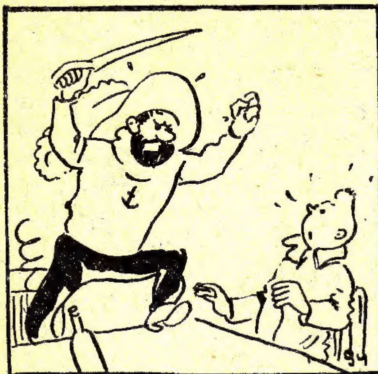

Hazırlıklara başladılar. Toplar ateşlendi ve...
Korsan gemisi yaklaşınca Gergedan onu şiddetli bir top ateşiyle karşıladı.

Azılı korsanların teknesi sakatlandığı halde direğe kırmızı bayrağı çektiler. Bu, amansız bir dövüşe başlanacak demekti.

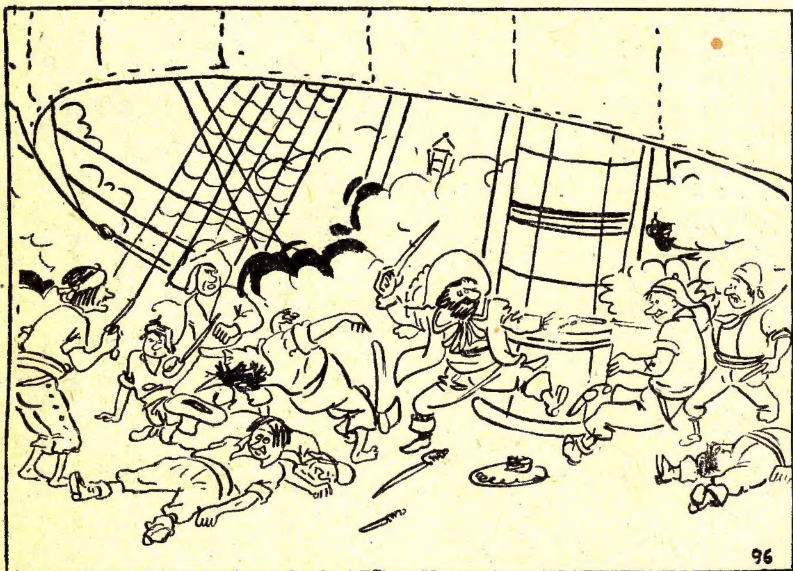
KORSAN GEMİSİNİN SIRRI -10-

İki gemi rampa edince korsanlar, «Hücum, hücüm!» diye haykırarak Gergedan'a saldırdılar.

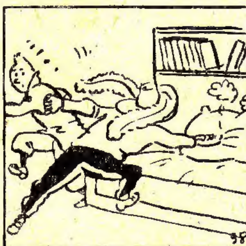

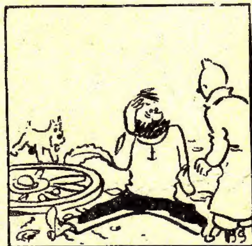
Gergedanla korsan gemisinin savaşı bizim Kaptan Haddokla Tintinin yere devrilmesine sebep oldu.

Gergedanın güvertesi tıpkı bir savaş meydanına dünmüştü. Gemicilerden çoğu vurulmuştu.

Fransuva Haddokla korsanların reisi kılıçlarını çekmiş göğüs göğüse dövüşüyorlardı.

Şanlı atam Şövalye Fransuva, deniz eşkiyasına işte böyle vuruyordu.

— Devam edecek —

KORSAN GEMİSİNİN SIRRI

Kendini Gergedan'da savaşan Şövalye sanan Haddok amca, duvarda asılı duran dümenin birini kılıciyle keserek başına düşürdü. «İşte şövalye de başına böyle bir ağırlık düşürerek bayılmıştı.»

Baygınlığından faydalanan korsanlar şövalyeyi gemi direklerinden birine bağladılar. Savaştan en ufak bir iz kalmamıştı. Güverte yıkanmış, temizlenmişti. Haydutlar gemilerini boşaltıp Gergedana yerleşmişlerdi.

Korsan reisi şövalyeye yaklaşarak alayla,

— Benim kim olduğumu biliyor musun? dedi. Ben Korsanlar Korsanı Kızıl Rakhamım!

— Ben de Şövalye Fransuva Haddokum!

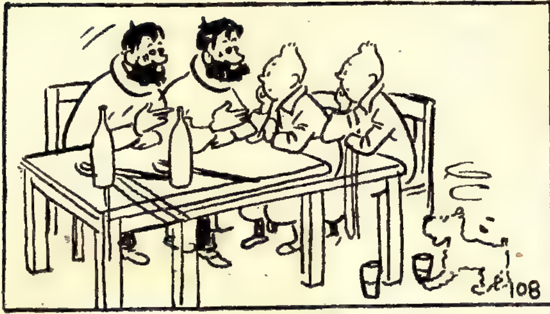
— Uğursuz Şövalye! En kıymetli yardımcılarımı öldürdün. Gemim batmak üzere. Üç gün önce soyduğumuz bir İspanyol gemisinden altınların çoğunu kurtaramıyoruz. Fakat ben hisseme düşen elmaslarla dolu çekmeyi bak nasıl kurtardım.

«Korsanlar reisi ertesi sabah şövalyenin mahkemesi olacağını söyleyerek adamlarının yanına, zafer ziyafetine gitti. Gece oldu.»
Haddok amca konuşa konuşa iyice susamıştı.
Fakat hikâyenin sonunu merak eden Tintin, bardağı usulcacık Milü'ye uzattı.
Tatlı şeyleri seven Milü bundan hoşlandı.
«Tuhaf şey, Tintin bana iki değil bir bardak vermişti.»

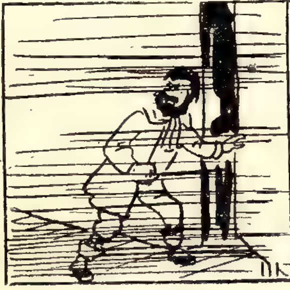

«Ne garip iş bu: masada iki Tintinle iki Haddok amca var. Hangileri bizimkiler, hangileri yabancı acaba?»

Haddok amca hikâyesine devam etti. «Korsanlar güvertede eğlenceye dalmışken Şövalye Fransuva iplerini çözmeğe uğraşıyordu.

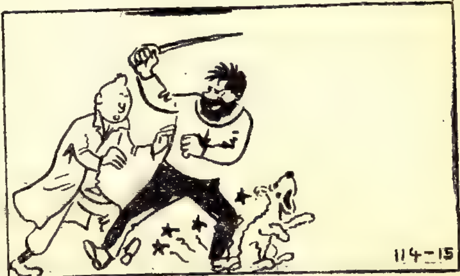

«Kurtuldum! Ee, Kızıl Rakham! Ya sen, ya ben; ikimizden biri denizin dibini boylayacak...»
Kılıcını kaptığı gibi geminin alt katındaki cephaneliğe yürüdü.

Şövalye barut fıçısına yerleştirdiği fitilin ucunu yaktı. Güldü. «Hava fişekleri de benden olsun haydutlar!»

Yukarıya çıkmağa hazırlanırken korsan reisiyle karşılaştı.
İki düşman hemen kılıçlarına sarıldılar. Şövalye Haddok bir yandan dövüşüyor, bir yandan barutun yakında patlıyacağını düşünüyordu. Bir aralık fıçıya doğru sıçradı.
Ayağile yanan fitilin ucuna hızla bastı. «Aman Kaptan amca!.. Dikkat! Zavallı Milü!..»

KORSAN GEMİSİNİN SIRRI

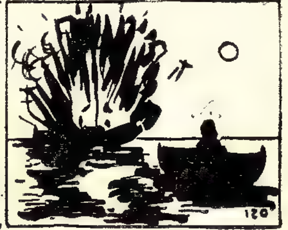

İkinci bir sıçrayışla Kızıl Rakha_mın üstüne atıldı ve onu şişledi.

Bu işi bitirdikten sonra yeni bir fitil yaktı.

Sonra merdivenlerden yukarı çık_tı. Haydutların dünyadan haber_leri yoktu.

Şövalye gemidekilerden hiç birine görünmeden kayığın birini aşağı indirdi. Sonra halata tutunarak kandi de kayığa indi.

Korsanlar gemiden hızla uzakla_şan kayığı gördüler ama o sırada barut fıçılarının patlamasiyle gemi de içindekiler de havaya uç_tu.

— Hak yerini buldu. Zavallı ge_mim... Zavallı Gergedanım...

— Şövalye ne oldu?

— Kurtuldu. Birkaç yıl, kayığı ile çıktığı adada kaldı. Sonra bir ge_mi ile memleketine döndü. Hatı_ralar böylece bitiyor. Yalnız ya_zının sonunda üç oğluna bıraktığı Gergedan maketlerinden bahsedi_yor. Oğullarına maketlerin baş direklerinin yerlerini biraz değiş_tirerek geriye almalarını tavsiye ediyor. «Bununla hakikat meyda_na çıkacaktır.» diye yazıyı biti_riyor. Ne demek istemiş acaba? Bir türlü anlıyamıyorum.

— Ben anladım Haddok amca. Di_reklerin yerini değiştirirken oğul_ları, ucuna sarılı kâğıtları bula_caklardı. Ben dün aldığım gemi_de böyle bir kâğıt buldum.

— Devam edecek —

— Eyvah cüzdanımı çalmışlar! Mutlaka tramvayda çaldılar. Zaten bir adamın bana hızla çarptığını hatırlıyorum.

— Kâğıtta ne yazılı olduğu hatırında mı Tintin?

— Şey... Şövalyenin üç oğluna, «Üç Gergedan, Güney sularına gömülü sırrı aydınlatacaktır...» deniliyordu. Altında bir kaç rakam, bir de kartal kelimesiyle işareti vardı.

— Bunların ne olduğunu anlıyabildin mi?

— Henüz birşey anlıyamadım. Ama küçük gemideki kâğıtları bulabilirsek Kızıl Rakhamın hazinesini ele geçireceğimize eminim. Hadi çabuk gidelim Haddok amca.

İkinci Gergedan modelini İvan Sakharo'da bulacağız. İşte evi.

— İmdat!.. İmdat!..

— Bay Sakharoyu vurmuşlar. Zavallı adam!..

Haddokla Tintin, Sakharonun kat komşusunun sızlanmasını dinlemeden açık duran kapıdan içeriye daldılar. Sakaro ölmemiş, sadece uyutulmuştu.

Birdenbire Kaptan Haddok:

— Tintin bak, dedi, Gergedanın ikinci modeli... Ama sereni yerinde değil.

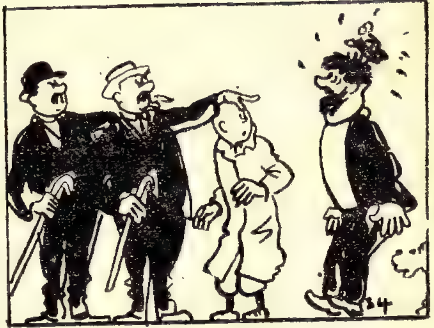
Onlar gemi modeliyle uğraşırken içeriye Sapon - Kapon detektifler girdi.

— Merhaba dostlar! Saponla Kapon Tintinin selâmına gayet resmi bir tavırla karşılık verdiler.

— Devam edecek —

KORSAN GEMİSİNİN SIRRI

Dedektifler odaya girince etrafı şöyle bir gözden geçirdiler. Tintin «Buyurun oturun» diye yer gösterince detektifler gayet ciddi bir halde:
— Biz buraya vazife için geldik.

Dostluk başka, iş başka dediler. İki detektif aralarında birşeyler konuştuktan sonra Kaptan Haddok'u işaret ederek:
— İşte kaatil!.. diye bağırdılar.

Hiddetten gözlerinde şimşekler çakan Kaptan Haddoku Tintin tutmasaydı, bu defa belki sahiden bir suç işleyecekti.
Tintin vaziyeti yatıştırdı. Detektifler bunu deneme olsun diye söylediklerini anlatıncaya kadar akla karayı seçtiler. Kaptanın samimi öfkesi suçsuz olduğunu göstermişti.

İncelemelerine devam etmek için tekrar işe dönen detektifler «ölü»yü koltukta oturur görünce şaşırdılar. Sakaro bir antikacının gelip ona kıymetli tablolar gösterdiğini anlattı. Tablolara bakarken adam onun ağzına bayıltıcı ilâç sürülmüş bir bez tıkamıştı.

Sakaroyu dikkatle dinleyen Kapon,
— Şimdi de yanık kokusu var burada! diye bağırdı.

Odadakiler Kaponun telâşına güldüler. Kapon elindeki pertavsızla ceketinin bir yerini yakmıştı.

— Devam edecek —

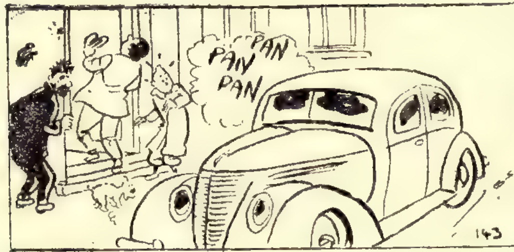

Tintin, Sakaroya gelen adamı tarif etmesini rica etti. «Oldukca şişman. Siyah saçlı, kısa siyah bıyıklı bir adam. Lâcivert elbise giymişti.»

— Tamam. Bitpazarında gemi maketini benden satın almak isteyen adam...

Tintin, detektiflere ogün onun cüzdanın da çalındığını anlattı. Sapon güldü. «Benimkini bir daha çalamazlar: lâstikle tutturdum.»

Tintinle Kaptan Haddok sokağa çıkınca Sakaronun bahsettiği Bitpazarındaki adamla karşı karşıya geldiler. Adam Tintinle görüşmek istiyordu.

Mühim şeyler anlatacaktı. Sokakta konuşmak istemiyordu. Tintinin evine girerken birdenbire çıkıveren otomobilden silâh sesleri duyuldu. Adam yaralanarak yere düştü. Adamcağızın yarası ağırdı. Tintin'e:

— Dikkatli olun, size de... Size de aynı şeyi yapacaklar, diye fısıldadı.

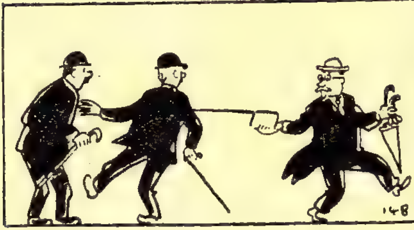

Adamı bir cankurtaran hastaneye kaldıracaktı. Tintin, otomobildekilerin adını sordu. Pek bitkin olan yaralı konuşacak halde değildi. Parmağiyle kaldırımda birşeyler gagalayan kuşları gösterdi.

— Adları Serçe midir dersin Tintin?

Ertesi sabah Kaptan Haddok gazetelerden yaralı adamın öldüğünü öğrenince Tintine koştu. Tintin telefonla, adamın yattığı hastanenin doktoriyle konuşuyordu. Yaralı ölmemişti. Gazetelere suçluları şaşırtmak için yanlış haber verilmişti.

— Devam edecek —

Tintinle Kaptanın en çok merak ettikleri şey adamın onlara serçeleri göstermiş olmasıydı.
Bir gün daha geçti. Saponla Kapon sabahtan akşama kadar yankesicileri kolladılar. Bir tanesini bile yakalıyamadan eve dönerken nihayet biri, Saponun kurduğu tuzağa düştü.
Hırsız cüzdandan vazgeçip kaçarken elinden bıraktığı cüzdan Saponun suratına çarptı.

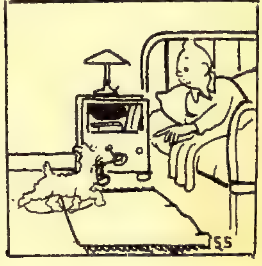
Hırsızı kovalamak sırası Kapondaydı.

— Yakaladım! Kurtulamazsın artık elimden.

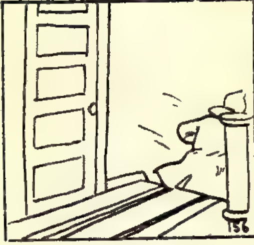

Fakat Kaponun elinde hırsız değil, sadece ceketi vardı...
Ertesi sabah erkenden telefon hızlı hızlı çaldı.
Küçük efendisinden önce uyanan Milü, Tintinin ona öğrettiği gibi ahizeyi ağzına aldı. Tintine götürüp verdi.
— Aferin Milü!

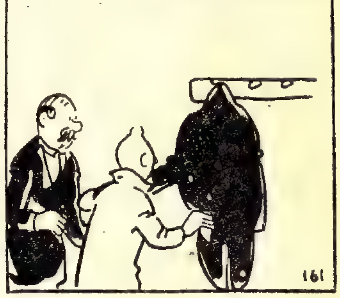
— Devam edecek —

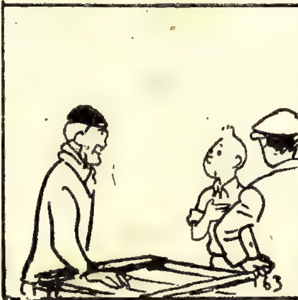
Tintin çok mühim bir haber almış olmalıydı. Çünkü hemen kalkıp giyinerek sokağa fırladı.
— Çabuk benimle gelin Kaptan amca! Detektif dostlarımız cüzdanımı bulmuşlar.
Hırsızın bıraktığı ceketin cebinde tam yedi tane cüzdan vardı. Biri gerçekten Tintinin cüzdanıydı.

Koşmaktan soluksuz kalan Kaptan Haddok, iyi havadisi duyunca ilk gördüğü iskemleye kendini attı.
Tintin, sevinçle ona Gergedanın maketinde bulduğu kâğıdı gösterdi. Haddok da memnundu. Yalnız, Saponun şapkasının üstüne oturduğu için pek mahcup olmuştu.
Tintin, iki detektifin hırsız yerine yakaladıklar ıelbiseye baktı. Bunun kime ait olduğunu nasıl anlamalıydı?

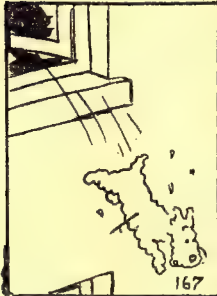

Tintin, astarda beyaz iplikle işlenmiş bir rakam gösterdi.
— Elbise bir temizleyiciye gitmiş. Şehrin bütün temizleyici dükkânlarını gezer, hırsızın adını öğreniriz.
Meşhur detektiflerimiz boyacı dükkânlarını gezmeğe çıktılar.
Tintin de eve döndü. Soyunur soyunmaz iki hamal büyük bir sandık getirdi.
— Ismarladığınız sofra takımını getirdik.
— Ben kimseye bir şey ısmarlamadım.

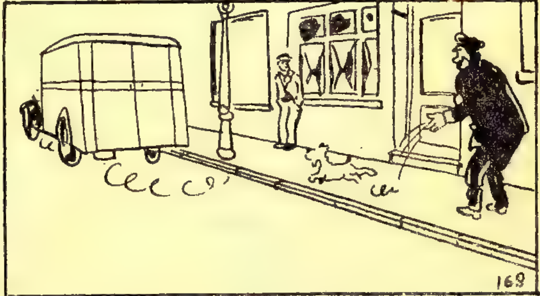
— Devam edecek —

Tintinin şaşkınlığından faydalanarak hamal kılığındaki haydutlar, bayıltıcı ilâca batırılmış pamuğu bir anda çocuğun ağzına tıkadılar.
Zavallı Tintin kendini koruyacak durumda değildi. Haydutlar onu boş sandığın içine yatırıp, kimsenin haberi olmadan evden çıkardılar.
Yalnız sadık Milü pencereden olanca sesiyle öyle havlıyordu ki, bütün apartman halkı, hatta yoldan geçenler bile «Acaba ne oluyor? Hırsızlık filan mı var?» diye durup ona baktılar.
Haddok amca da Milü'nün bu acayip halini merak etti.

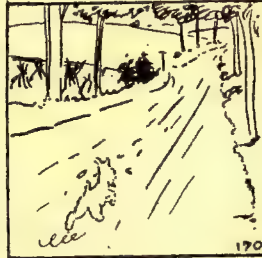

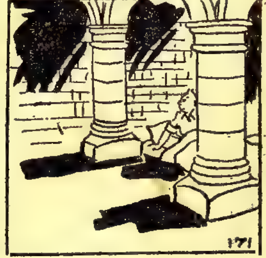

Derdini anlatamıyan Milücük sandığı götüren kamyonun hareket ettiğini görünce kendini pencereden aşağıya attı.

Kaptan Haddok Milüyü tutayım derken hayvan ok gibi kamyonun arkasından koşmağa başladı. Yoksa bir şeyler mi dönüyordu.

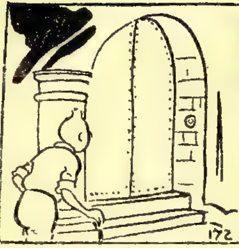
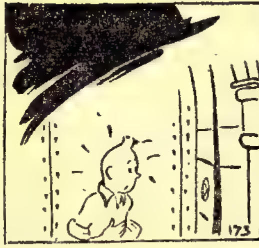

Kaptan Haddok hemen Tintini görmek için girdi. Karşısına çıkan kapıcının karısına sordu::
— Tintin evde mi?
— Evde efendim.
Kaptan, köpeğin kaçışını haber vermek için koşarak yukarı çıktı.

Zavallı Milü dili dışarda, çoktan uzaklaşmış bulunan kamyona ulaşmağa çalışıyordu.
Birgün sonra kendine gelen Tintin, bir şatonun mahzeninde bulunduğunu hayretle gördü.

— Devam edecek —

KORSAN GEMİSİNİN SIRRI

Kalkıp dolaşmağa başlayınca mahzende kimse olmadığı halde bir ses duydu. Nihayet duvarın dibinde bir hoparlör bulunduğunu gördü.

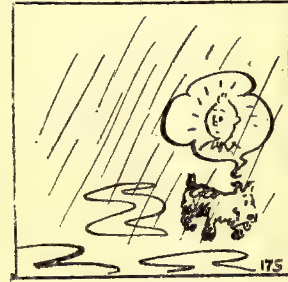
Görünmeyen adam, «Gergedanın modelinde saklı olan kâğıtları ne yaptığını söyle!» diye bağırdı.

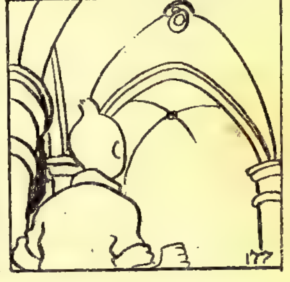
— Bende yalnız bir tane vardı.

Meçhul ses konuşmağa devam etti:

— Güçlükle bulabildiğim iki kâğıdı sen çalmışsın. Bu gece odanı araştırırken üçüncüsü cüzdanından çıktı. Ötekileri ne yaptın ?

Tintine doğru söylemesi için iki saatlik bir zaman verdi.

Tintin bu tehlikeli durumdan nasıl kurtulacağını düşünürken Milü, küçük efendisinin peşinde yağmur altında yoluna devam ediyordu.

— İki saata kadar buradan kaçamazsam halim fena olacak. Acaba şuradaki kalastan faydalanamaz mıyım?

Aklıma bir şey geldi. Şu tavandaki halka da işime yarar.

Kurtuluyorsun Tintin! Hemen işe koyulalım.

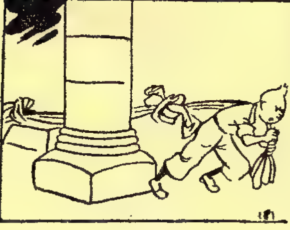
Tintin, çıkaracağı gürültü duyulmasın diye duvarın içindeki deliği tıkadı.

Ondan sonra yer yatağındaki çarşafları ve yorganı birbirlerine bağlamağa başladı.

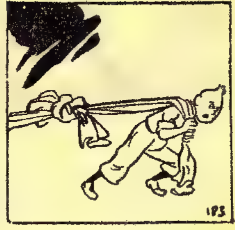
Kaldıramadığı kalası bu şekilde çekmek istedi.

— Devam edecek —

KORSAN GEMİSİNİN SIRRI

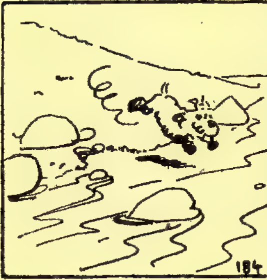

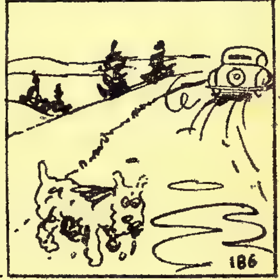

Tintin bütün gücü ile kalası çekmeğe çalışıyordu. Daha henüz bir kaç metre sürüklemişti ki, birden bire bezler koptu. Tintin yere kapaklandı. Kafası mermere çarptı. Zavallı çocuk uzun zaman yerden kalkamadı. Gözleri kararıyor, başı dönüyordu. Bir müddet sonra kendine gelip ayağa kalktı. Üstünü başını düzeltti. Bezi tekrar gözden geçirdi. «Bir kere daha bağlayıp sürüklemeyi deneyim» diye düşündü.

Bu defa düğümleri daha sıkı yaptı. Uflaya puflaya kalası sürüklüyordu.

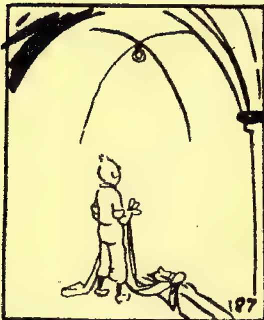

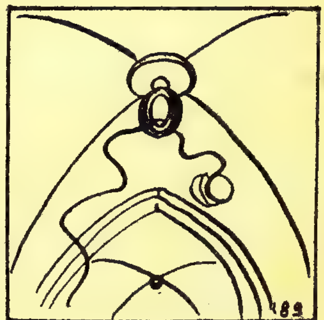
Milü, açlığına, yorgunluğuna okadar üzülmüyordu da bir an önce yoldan geçen araba ve otomobillerden yediği zifostan kurtulmak istiyordu.

Deredeki banyo onu canlandırdı. «Temizlik başka şey!..» diye düşündü.

Ne çare ki dereden çıkar çıkmaz önünden ok gibi geçen bir otomobil kar gibi beyaz tüylerini yeniden çamura buladı.

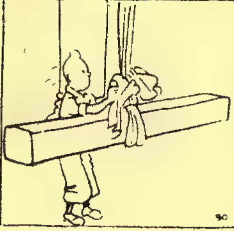
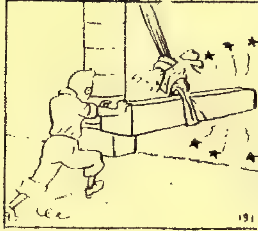

Tintin bu defa kalası tavandaki halkanın hizasına kadar kazasızca çekebildi.

Ondan sonra ufak bir çakıl taşını cebinden hiç eksik etmediği bir sicime sıkı sıkı bağladı.

Sicimin öbür ucunu kalasa sarılı beze sımsıkı bağlayıp sicimi tavandaki halkadan geçirdi.

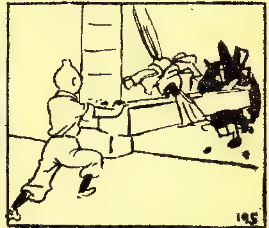
— Devam edecek —

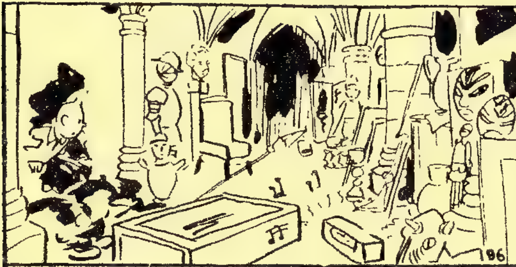

Olanca kuvvetiyle ipe asılan Tin_tin, çeke çeke kalası yukarıya kal_dırdı.
Hız alarak kalası bütün kuvve_tiyle duvara çarptı. Top sesine benzeyen bir ses bütün mahzeni inletti.

Yukardan duyulan bu gürültü şato sahiplerini kuşkullandırdı. Önceden ne olduğunu anlamadılar. Fakat ikinci sesten sonra...
— Ses mahzenden geliyor, dedi_ler. İnip bakalım.

Merdivenden inerken, kalasın du_vara çarpmasından çıkan gürül_tüler, şato sahiplerine tahminle_rinde yanılmadıklarını gösterdi. Tintinin istediği olmuş, mahzenin duvarında bir gedik açılmıştı.

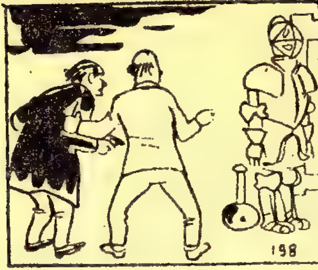
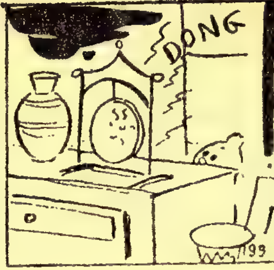

Fakat dışarı çıkacağını ümit eden Tintin, yıkılan tuğla parçaları arasından başını uzatınca antika eşyalarla dolu bir depo gördü. A_damlar içeri girince :

— Duvarı delmiş pis yumurcak!. diye bağırdılar.
Depodadır şimdi. Orada yaklarız onu.

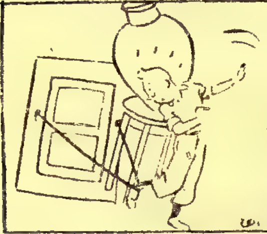
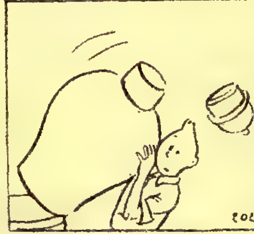
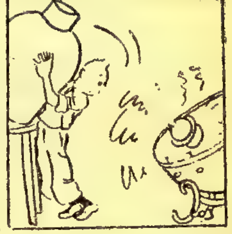
— Devam edecek —

KORSAN GEMİSİNİN SIRRI

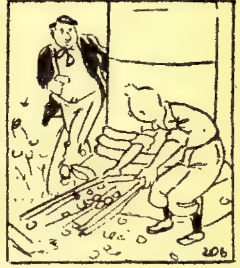

— Bak, bak! Heykel sallanıyor, farkında mısın? Teslim ol Tintin! Heykelin arkasında olduğunu gördük, ateş edeceğiz.
— Yazık ne güzel heykeldi! tuzla buz oldu! Çok yazık.
Şatonun sahibi iki haydut Tintini en olmayacak yerlerde aradılar. Masanın altına bakmak hiç birinin aklına gelmedi.

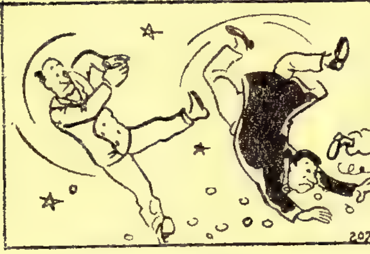
Tintin bir an önce depodan kaçmak için acele ederken ayağı, ucu masaya bağlı bir ipe takılmıştı. Sehpanın üstündeki vazo düşmek üzereyken Tintin yakaladı. «Atik davrandım; müthiş bir gürültü kopacaktı,» diye düşündü.
Ama gürültü yine de koptu. Hem de ne gürültü!.. Vazonun kapağı davulun üstüne düşmüştü.

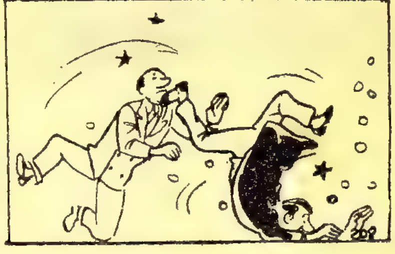

Şato sahiplerinden biri koşarak tekrar mahzene indi. Bu defa kaçan Tintini gördü, peşine düştü. Tintin kanatlanmış gibi koşuyordu. Deponun bir kenarında duran hesap tahtasını gördü. Birden bire aklına bir şey geldi.
Tahtayı kaldırdığı gibi yere çarptı. Çerçeve kırılıp yuvarlaklar her tarafa doğru yayıldılar.

KORSAN GEMİSİNİN SIRRI

Tintini kaçırmamağa çalışan haydutlar ayaklarının altına bakmadan koşuyorlardı. Kaygan yuvarlaklara basınca ikisi de yere düştüler.

— Şu yumurcağı bir elime geçirsem ben ona yapacağımı bilirim.
— Ben de.. ben de bilirim ama!.. Nasıl ele geçireceğiz?

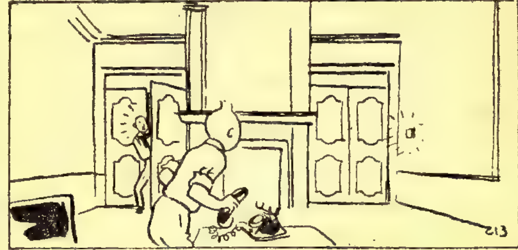

— Geçmiş olsun baylar.
Tintin yukarıya çıkar çıkmaz telefona koştu. Haydutları polise haber verecekti.
Birdenbire, telefon masasında duran bir mektup dikkatini çekti.

Mektup şato sahipleri antikacı Kuş Kardeşlere yazılmıştı. Tintinin hayretten ağzı açık kaldı.
— Demek adamcağız bize bunların soyadını anlatmak için kuşları gösteriyordu!

Telefonda Tintinin sesini duyan Kaptan Haddok çok sevindi. «Nerdesin, söyle ben de geleyim?» diye bağırırken Tintinin sesi birdenbire kesildi.

Tintin, Haddok amcayla konuşurken antikacıların hoparlöründen acı bir ses, «Alo, alo Nestor!» diye gürledi.

— Devam edecek —

KORSAN GEMİSİNİN SIRRI

O anda antikacıların uşağı Nestor, koşarak odaya girdi. Tintine doğru atıldı. Telefonu elinden kaparken çocuk,
— Mulenser şatosundayım, diye bağırdı.

— Alo.. Ne şatosu? Bolinsar mı? Alo, Tintin? Şato değil, şeytan yuvası bu galiba...
— Mulensar şatosu Haddok amca, Mulensar!..

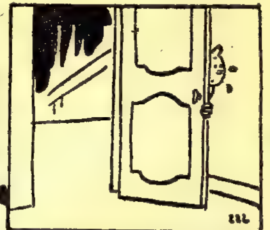

Tintin, uşağın kafasına ahizeyi indirip onu yere serdikten sonra Kapton Haddok'a bir kere daha bulunduğu yerin adını duyurmağa çalıştı.

Yattığı yerden uşağın imdat çağırdığını duyan antikacı kardeşler yardıma koştular.
Ayak seslerini duyan Tintin telefonu bırakarak kapıya seyirtti.

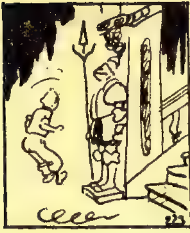

Tintin kapıya yaklaşırken kanatlardan biri hızla açıldı. Çocuk atik davrandı, kapının arkasına saklandı.
— Eyvah... Nestorumuzu öldürmüş!...
Fakat uşağın doğrulduğunu görünce bir yandan sevindiler, bir yandan da Tintini kaçırdığı için azarladılar. Hele telefonla konuştuğunu duyunca adamcağıza büsbütün kızdılar.

— Devam edecek —

KORSAN GEMİSİNİN SIRRI

Onlar lâfa dalmışken Tintin gizlendiği yerden çıkıp kaçmağa davrandı. Yüzü kapıya doğru duran antikacılardan biri Tintini gördü. Öbürü hemen silâha sarıldı.

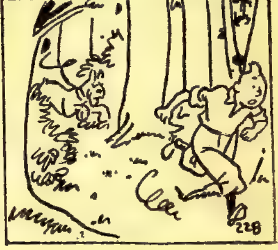
Merdiveni dörder dörder atlıyarak inen Tintin saklanacak yer bulamadı. Ama haydutlara bir oyun oynayacaktı.

Nihayet gizlenecek yer buldu. Şövalye heykelin elinden kaptığı mızrağı merdiven basamaklarından birinin altına uzattı.

Gözü kızan antikacı kardeşler bu defa Tintini kaçırmamağa karar verdiler.

Fakat o kızgınlıkla uzatılan mızrağı görmedikleri için en önde koşan, ayağı takılarak yere kapaklandı. Kardeşiyle, arkalarından yetişen uşakları da onun üstüne düştüler.

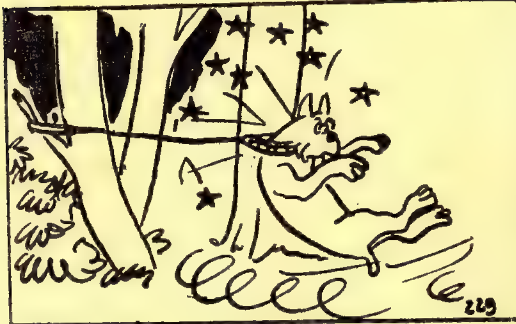

Sersemlikleri geçene kadar Tintin dışarıya fırlamıştı. Düşmanlarının peşini bırakmıyacağını bildiği için bahçeden olanca hızıyle koşuyordu.

Haydutlar kendileri başa çıkamıyacaklarını anlayınca korkunç köpeklerini Tintinin üstüne saldırtdılar.

Kızgın hayvanın korkunç havlamaları gittikçe yaklaşıyordu. Tintin ise boyuna koşuyordu.

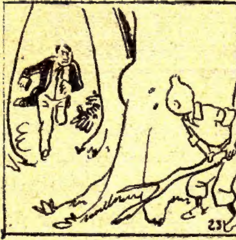

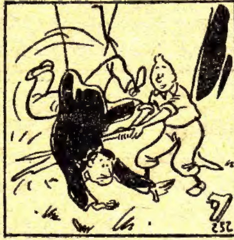

Köpek, tam Tintine saldıracağı sırada kayışının ucu bir dala takıldı, kaldı.

Koşarken önünden çok arkasına bakan Tintin, görmeden koca bir ağaca tosladı.

— Devam edecek —

KORSAN GEMİSİNİN SIRRI

Düşmanlarının yaklaştığını duyan Tintin kaçacak vakit bulamadı. Şatoda yaptığı gibi bir sopa uzatarak bunları yere düşürdü.

— Atlayamadınız Bay Luazo!.. Yazık!..

Adamlardan biri yere kapaklanırken elinden silâhını da düşürmüştü. Tintin derhal yerdeki tabancayı kaptı.

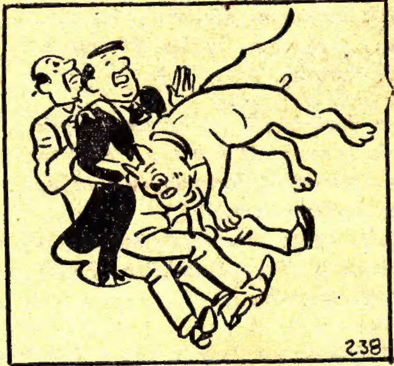

Haydutların şato yolunu tutmaları emrini verdi.

Sahiplerinin başı dertte olduğunu anlıyan köpek okadar çırpınmıştı ki, takılı kaldığı dal kırıldı. Köpek kurtuldu.

Haydutlar, köpeklerinin yardıma koştuğunu görünce durdular. «Brütüs, çabuk yetiş Brütüs!..» diye bağırıyorlardı.

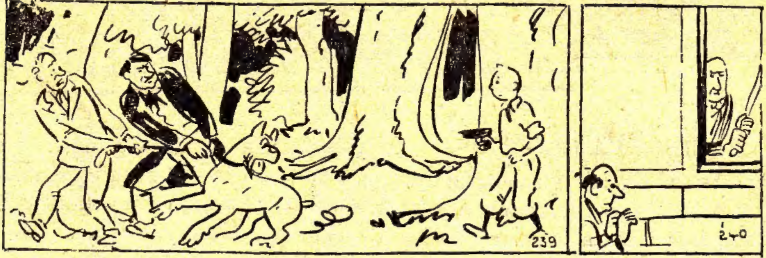

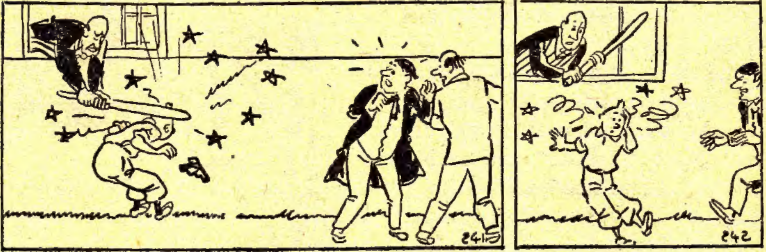
Tintin canını nasıl kurtaracağını düşünüyordu. Olanca hıziyle koşan köpek yaklaşınca eğildi.

Brütüs, hızını alamayarak olanca hıziyle antikacı kardeşlerden birinin karnına çarptı.

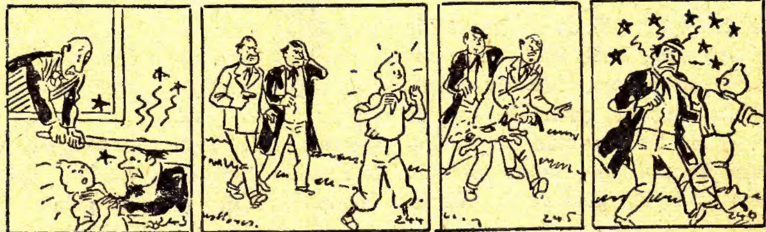
KORSAN GEMİSİNİN SIRRI

Tintin yine vaziyeti kurtarmıştı. Şatoya geldiler. Bahçeden geçerken pencereden onları gözetleyen Nestor...

Tintin pencere hizasına gelince önceden hazırladığı sopayı çocuğun boynuna indirdi.
Fakat Tintin hemen eğildiği için vuruş hafif oldu. Haydutlardan biri Tintinin sersemlediğini sanarak yakalamak için yanına koştu.

Tintini yere yıkamadığını gören Nestor, sopayı ikinci defa indirdi. Ancak sopa bu defa Tintine değil, efendisine rastladı.
Fakat haydutun kardeşi imdada yetişti. Bu sefer eller yukarda yürümek sırası Tintindeydi.

Hiç ummadıkları bir anda sanki yerin altından çıkarak Milû yetişti, haydudun silâh tutan eline dişini daldırdı.
Ötekinin hakkından da Tintin geldi.

KORSAN GEMİSİNİN SIRRI

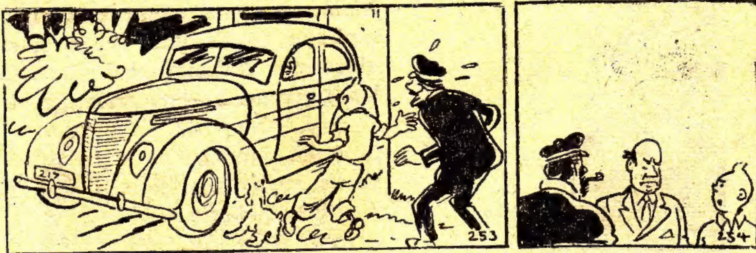

Antikacı kardeşlerin kolayca kendilerine gelemediğini bildiği için onu kurtaran Milûyu doya doya sevdi.
Talih Tintine gülmeğe başlamıştı. Milünün arkasından Kaptan Haddok da çıka geldi.
Birbirlerine olan biteni anlatırken Saponla Kapon göründü. Antikacıların uşağı onlardan «küçük hırsız» ı tutmalarını rica etti.
Tintin Nestora darılmadı. «Suçu yok, efendileri ona benim bir hırsız olduğumu söylediler,» dedi.
Detektifler de Tintine cüzdan hırsızının adresini bulduklarını müjdelediler. İki ahbap pek sevinçliydiler...

Tintin Kaptan Haddokun onu nasıl bulduğunu merak etmişti. Hastanedeki yaralı adam iyileşince ortaklarının bütün sırlarını Haddok'a anlatmıştı.

Onlar konuşurken birdenbire dışardan müthiş bir gürültü duyuldu. Tintin, «Bizim Kaponla Sapon haydutları kaçırdılar galiba...» dedi, bahçe kapısına koştu.

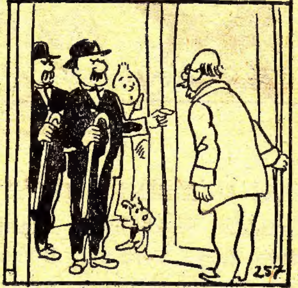
Gerçekten antikacı kardeşlerden biri otomobile binmiş kaçıyordu.
Öbürü, önceleri suçlarını inkâr etmek istedi. Ama hastanedeki adamın herşeyi anlattığını işitince,
— Evet, hepsi doğru, dedi. Bu şatoyu iki yıl önce aldığımız tavan arasında Gergedan adında küçük bir gemi modeli bulduk. Merak ederek söktük ve içindeki şifreye benzeyen kâğıt elimize geçti. Ağabeyim bunun içinde bir define sırrı saklı olduğunu tahmin ediyordu. Ancak kâğıtta üç Gergedan'dan bahsedildiği için öbür ikisini bulmamız lâzımdı. Birinin Sakaryoda bulunduğunu haber aldık.

— Devam edecek —

KORSAN GEMİSİNİN SIRRI

Son Gergedanı bizim arkadaş Bitpazarında görmüştü ama onu da

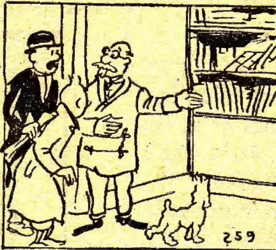
— Evet, üçüncü modeli ben aldım ama içindeki kâğıdı siz çalmışsınız. Onu bana geri verin.

— Kâğıdınız ağabeyimin cüzdanında idi. Cüzdanı dün çarptırdık.

Saponla Kapon kaçağın otomobil numarasını alarak polis müdüriyetine koştular. Tintin de Sakaryonun evine gitti. Fakat hizmetcisi adamın iki hafta için seyahata çıktığını haber verdi.

İki detektif de boş durmuyordu. Elbise temizleyicisinden öğrendikleri adrese gittiler. Yolda rastladıkları Tintin de onlara katıldı. Kapıyı açan Aristid Filozel'e kim olduklarını söyleyerek evini arayacaklarını bildirdiler.

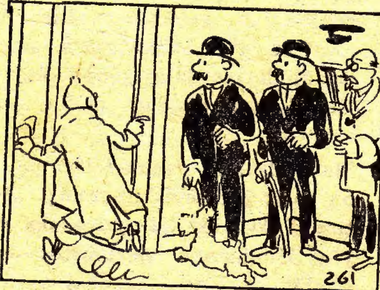

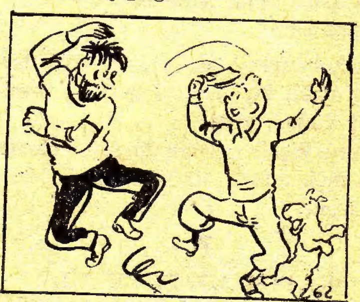

Aristid Filozel önce birşey bilmiyormuş gibi görünmek istedi. Fakat Tintin masanın üstünde bir iki cüzdan gördü. Cüzdanların üzerinde sahiplerinin isimleriyle aşırdıkları tarih yazılı etiketler vardı. Tintin,

— Ya bunlara ne dersiniz? diye sordu.

Bunun üzerine Filozel herşeyi olduğu gibi anlattı. Hırsız değil, ama kendisinde çalma hastalığı vardı. Nerde bir cüzdan görse ille koleksiyonuna katmak isterdi. Aristid Filozelin şuradan buradan topladığı cüzdanlar tıpkı kütüphanelerdeki kitaplar gibi alfabe sırasiyle dizilmişti. Tintin antikacının cüzdanını kolayca buldu. Bir sevinç çığlığı attı :

— İşte kâğıtların ikisi de burada!. Kaptan amca Korsan Rakhamın hazinesine kavuşacağız artık...

— Hoşca kalın arkadaşlar! Siz de cüzdanlarınızı bulmak istiyorsanız K ile S harflerine bakın.

Üç kâğıtta adeta bilmece halinde Korsan Rahamın hazinesinin bulunduğu yer yazılmıştı. Onu aramağa gideceklerdi.

Tintinle Kaptan Haddok, hazineyi bulmak için yeni, heyecanlı bir maceraya hazırlanmağa başladılar.

— B İ T T İ —